

Andra Advent 2020-12-06 Predikan av Solveig Högberg i S:t Peters kyrka

Mika 4:1-4

Rom 15:4-7

Luk 21:25-36

Guds rike är nära

Temat för Andra söndagen i Advent är ”Guds rike är nära”. Det handlar om någonting som är på gång, något som ska ske snart, något som det är meningen att vi ska se fram mot.

När jag var ung hände det ganska ofta att vi på möten och gudstjänster i kyrkor och kapell sjöng: ”Tidstecknen visar att Herren är nära, snart kommer Jesus igen.” Det är en härlig väckelsesång med en medryckande melodi. Sången finns faktiskt fortfarande i vår psalmbok (741)

Den handlar om att det gäller att vara redo när Jesus kommer tillbaka och den handlar om hur bra det ska bli den dagen, för dem som är beredda. Varje vers slutar med de jublande orden ”Snart är han här, snart är han här, snart kommer Jesus igen”.

Men alla hörde inte jubeltonen, för många var budskapet fyllt av ångest och oron väcktes; tänk om jag inte är beredd, tänk om jag inte får möta Jesus. En rädsla som handlade om att man tänkte att när den yttersta tiden kommer så skulle allt vara över och jag får ingen mer chans.

Efter ett tag så blev det alltmer sällan som man sjöng sången, i alla fall i de kretsar jag rörde mig, och jag tror inte att jag sjungit den på femtio år.

Det var inte bara sången om Jesu återkomst som tystnade, så gjorde också predikningarna. Kanske därför att många upplevde det skrämmande, hotfullt och ovisst. Att Jesus snart är tillbaka var alltså inte enbart, och för alla, förenat med en glädjefull förväntan.

Jag vet faktiskt inte om jag själv någonsin predikat om tidstecknen som vi kan ana och som visar på att Jesus ankomst närmar sig.

Men *faktum är* att dagens bibelberättelse talar om tidstecknen; det handlar till exempel om att jorden är i en förändringsprocess som blir allt tydligare och som finns beskriven i profetiorna. Det handlar om att människors rädsla växer i skräcken för vad som ska komma över världen. Det känner vi igen, så har vi det just nu, i vår värld.

Faktum är också att vi för varje dag kommer allt närmare dagen då Jesus ska komma tillbaka. Även om vi redan har väntat i tvåtusen år så är vi närmare idag än igår.

För några väcker det förväntan att sjunga ”Snart är han här”, för andra förskräckelse och för oss alla frågor.

Vad betyder detta? Hur ska vi tolka tidstecknen? Vad är det som kommer att hända?

Kanske gör jag nu någon besviken, men hur spännande och utmanande det än är att söka svaren på dessa frågor så väljer jag att inte göra det i dagens predikan. Jag väljer till största delen bort att predika om tidstecknen och Jesu snara återkomst. Jag gör det därför att jag menar att det är viktigare att vi påminns om att Jesus faktiskt redan är här idag och att Guds rike inte bara är att vänta i en ännu okänd framtid utan finns just nu både mitt ibland oss och inom oss.

Det handlar faktiskt mer om att konstatera än att spekulera.

Vi behöver följa uppmaningen från Jesus, som jag nyss läste ”När detta börjar inträffa (tidstecknen), res er, sträck på er och räta på ryggen. Hjälpen är på väg!”

Det är där vi är idag! Sträck därför på dig, räta på ryggen, hjälpen är inte bara på väg. Hjälpen finns att få precis nu.

I en mening lever vi just nu i mellanrummet mellan löftena om framtiden och uppfyllelsen av dessa löften.

I en annan mening behöver vi inte vänta, varken med förväntan eller förskräckelse. ”Jesus från Nasaret går här fram *än* som i gången tid”, precis som vi sjöng i den första psalmen.

Han vill möta oss.

Han vill påminna oss om, som vi också sjöng, att vi får ”öppna vårt hjärta i bön och bot och upplåta varje hemligt rum”.

Varje människa är skapad till Guds avbild. Det är Guds *förekommade nåd* som på det sättet gestaltas i oss. Den bilden, eller för den skull Gudsriket, bär vi alla i oss som ett frö. Guds avbild/Guds rike syns inte alltid så tydligt i människors liv. Det är så mycket som fördunklar Gudsligheten i oss. Det finns en risk att det växer en hel del ogräs som ger fröet dåligt växt utrymme.

Men genom att vi alla är bärare av fröet är vi också bärare av en längtan att närma oss och en längtan lära känna den vars avbild vi är. Genom den *rättfärdiggörande nåden* kan vi bejaka den längtan och säga ”ja” till Gud.

Om fröet sedan får goda växtmöjligheter så finns det möjligheter för oss att hela tiden låta Guds bild eller Guds rike bli allt tydligare i oss, växa alltmer och det är det som vi kan kalla för helgelse eller den *helgande nåden*.

För att det ska ske är det ett ganska konkret arbete som vi får göra tillsammans med nåden.

Vi får arbeta på att mer och mer lära känna Gud och hans vilja med våra liv.

Vi får söka de vägar som är adekvata och till hjälp för oss. Det handlar naturligtvis om bibelläsning, bön och gemenskap, men också om mycket annat som många gånger är högst personligt för var och en. Vi får söka vår egen väg för tillväxt och mognad, för helgelse.

Det som sedan är gemensamt är att när Gudsriket breder ut sig inom oss, så stannar det inte med det. Det får konsekvenser. Gudsriket inom oss vill också ta gestalt utom oss. Vi får vara med och, på vårt sätt, bygga Guds rike där vi är.

Hur breder vi då ut Guds rike? Hur bygger vi på Guds rike redan nu?

Jag tänker att det handlar mest av allt om att vi gör det genom att använda oss av de gåvor vi har. De förmågor som är en del av vår personlighet, nedlagda i oss i skapelseögonblicket.

På ett sätt förväntar sig Gud inte några fantastiska storverk av oss, men han förväntar att vi ska vara trogna.

Det betyder att vi inte ska komma med undanflykter om att uppdraget är för stort och jag är för liten.

Vi får bryta ner det stora uppdraget i mindre hanterbara bitar.

Det betyder att det jag gör, i en god vilja, för mina medmänniskor, det är det mest betydelsefulla som jag kan göra.

Till exempel genom ett enkelt telefonsamtal, genom en bön eller genom att dela med mig av det jag har, när det gäller tid, kunskap och ekonomi. Då är jag Guds medarbetare när det gäller att, om än på ett provisoriskt sätt, men ändå, redan nu vara med och bygga hans rike.

Andra konkreta vägar att ta uppdraget på allvar kan vara att vi funderar över och testar nya sätt att leva. För någon kanske det innebär att köra bil mindre, för någon att konsumera mindre och miljövänligare eller någonting annat som har med vår vardag att göra. Det handlar om hur jag tolkar Guds uppdrag till mig och hur jag ser vad som är nödvändiga och möjliga åtgärder från min sida.

Ingen av oss kan ensam gestalta Guds rike här och nu, men vi kan föregripa det paradisiska tillstånd som Gud planerat genom att göra medvetna val av vår livsstil och i vår gemenskap med Gud, varandra och oss själva.

Guds rike är nära, det finns i oss, det finns runt oss och det väntar en gång i framtiden.

Om du är smart så söker du dig *inte* till Gud för att du tror att det är i sista sekunden eller för att du är rädd för vad som ska hända när Jesus kommer igen.

Att Guds rike är nära är inget att vara rädd för, men det är något att vara med och jobba för.

Om du är smart så söker du dig till Gud och öppnar ditt hjärta för honom, därför att det betyder något för dig just nu, inte bara för en, ännu så länge, okänd framtid, oavsett när han kommer tillbaka.

Att Guds rike är nära betyder inte med nödvändighet att tiden snart är ute utan att vi just nu kan vara med och bygga Guds rike.

Tiden är alltså inte ute. Tiden är inne!

Om du är smart så försöker du se att i tidstecknen finns Guds omtänksamma signaler till dig de är inte något hotfullt. De ger dig en möjlighet att vara med och påverka.

Sträck på dig, räta på ryggen, hjälp är på väg.

Du har fått både en möjlighet och en uppgift från Gud.

Att leva med Jesus betyder inte bara att vara räddad för evigheten, det betyder att vara räddad till ett gott och meningsfullt liv redan här och nu.

Han är meningen med ditt liv.

Han ger ditt liv mening.

Visst kan vi med glädje och trygghet sjunga med i den gamla väckelsesången "Snart är han här, snart är han här, snart kommer Jesus igen".

Men vi kan också, och kanske till och med, med ännu större glädje och övertygelse, sjunga och vara fullständigt trygga med att:

”Nu är han här, nu är han här, nu kommer Jesus igen”, till dig och mig och det vill han göra i varje stund.

Vi får: ”Öppna vårt hjärta i bön och i bot och upplåta vart hemligt rum”.

Så är Guds rike inte bara nära. Det är redan här i oss och runt oss.

Det är nåd!

Vi får låta Gudsrikets goda och rättvisa ordning präglade våra förhoppningar, just nu!

Vi får leva som Gudsrikets medborgare redan nu!

BÖN

Herre du känner oss bättre än vi själva gör. Du känner oss utan och innan. Hjälp oss så här i Adventstid göra rent hus med skräpet i vårt liv. Hjälp oss att fördjupa och stärka relationen till dig, till andra och till vårt innersta jag. Fatta vår hand och för oss dit du vill.

Amen